

Zomer: slecht welkom dit jaar!

Zoohoo, daar was ik dan eindelijk weer eens..... Ik moet nodig eens aan jullie vertellen hoe de zomermaanden waren!

In elk geval, vandaar de titel, zeggen de burens dat we slecht welkom geheten zijn in ons nieuwe land: zo'n beroerde zomer als nu hebben ze jaren niet gehad. Al beweert het baasje van Chloë dat wij het slechte weer uit Nederland hebben meegenomen.... Wie zal het zeggen? In elk geval liggen we niet elke dag te puffen in de hitte, en hebben we heus ook mooie dagen gehad. Bijvoorbeeld toen Iris en Edwin met kindjes en Sam kwamen. Zij hebben een prachtige zomerweek gehad. Vrouwtje heeft die week ook niet zo hard gewerkt (ze beweert dat er weinig te doen was) en was dus vaak thuis, met mij en Kirsty bramen plukken en wandelen bij de waterval.... Of met z'n allen picknicken. Natuurlijk deden ze ook dingen waar Jonne en ik niet bij mochten zijn, dan pasten we op het huis. Geeft niet, want met die speelse Sam is het leven zo vermoeiend, dat een beetje oppassen wel eens rustig is! Edwin heeft zich vermaakt met het repareren van de auto van Renske en met de trekker, dus ook hij heeft een leuke vakantie gehad.

Verder hebben we weer bezoek gehad van Lara, en van een hond die ik nog niet kende: Sita. Die is net zo oud als Lara, maar wel vriendelijker en nam Nini, Mick en Samantha (alweer een Sam, het wordt ingewikkeld!) mee. Het was in elk geval zo gezellig dat ze in plaats van één nachtje, er twee zijn gebleven, en hopelijk komen ze nog eens langs.

De baasjes van Lara hebben begin juli in de stromende regen geholpen het dak van de hooiberg omhoog te takelen, dat is ondanks het weer gelukt. Later hebben Matthijs en Paul het dak waterdicht gemaakt, zodat het haardhout nu echt kan gaan drogen. Want we hadden het kunnen weten... als je vanuit Nederland naar Noorwegen gaat, is het logisch om op de terugweg nog even bij ons aan te gaan... Dus waren Boris en baasjes hier de afgelopen maand ook nog! Het is duidelijk, we worden vanuit Nederland gelukkig niet vergeten, en het lijkt erop dat de mensen en honden die hierheen komen, het meestal ook wel leuk hebben. Het zou dan ook fijn zijn als er ooit een echte camping kon komen, maar we stevenen op een weigering af, nog altijd vanwege het beginprobleem: de watertoevoer. Het blijkt echter ook erg moeilijk te zijn om de weigeringsbrief te schrijven, want op 29 juni hebben we het bericht van de afwijzing telefonisch gehad, we zouden begin augustus de officiële brief krijgen, maar nu is het september en hebben we nog altijd niets gehoord. We zullen er overigens ook niet zomaar mee akkoord gaan, want we hebben nooit berekeningen ontvangen die laten zien dat het niet kan. Maar goed, vrouwtje en baasje leven vrolijk voort, en mij maakt het allemaal niets uit, zolang ik maar in het maïs mag blijven spelen.

Dank zij de regen valt het niet zo op dat vrouwtje niet zo erg goed kan moestuinieren: dat de tomaten en aardappelen kapot gaan vanwege het vocht, gebeurt ook bij de burens. De slakken hebben inmiddels de kolen geperforeerd, het wordt deze winter nog geen zuurkool uit eigen

tuin! De uien zijn niet groter geworden dan sjalotten, en de gezaaide worteltjes en boerenkool hebben we nooit gevonden. Het enige dat goed gaat, zijn courgettes. Die heeft vrouwtje te veel geplant, en kunnen we elke dag wel eten. Als we het niet te vaak doen, kunnen we onszelf ook redelijk van sla voorzien. De zaadlijsten van courgettes vind ik wel lekker, maar die sla mogen de mensen zelf houden. Een ander overschot betreft de eieren. Na veel geduld hebben we inmiddels ruim voldoende eieren, vaak zelfs teveel.

Baasje en vrouwtje eten tegenwoordig dus: omelet met courgette, hartige taart met courgette, gevulde courgette met ei, courgettesoep zonder ei, laatst voor de afwisseling een terrine van ei en courgette..... Lekker afwisselend!

Ik ga – als ik niet te lang in het bos blijf spelen- mee de eieren halen. Ik heb het belangrijkste werk: ik draag het emmertje waar vrouwtje (of baasje) de eieren in legt. Dat is best moeilijk, want ik moet ze zonder ze kapot te stoten naar het huis brengen, en we hebben een grote tuin! Maar ik kan dat heel goed, en daar ben ik ook erg trots op.

De kippen..... Jonne heeft eind mei stiekem toch een keer de haan geplukt, toen hij niet met haar wilde spelen. Baasje en vrouwtje hadden veel medelijden met de haan, en wilden ‘m niet slachten. Jonne wel, geloof ik.... Na een maand ging de haan mank lopen, en na nog wat weken, waarin baasje had ontdekt dat hij een hele dikke poot had, bleek dat er onder zijn veren een mega-gat zat! Jonne heeft dus vermoedelijk niet alleen geplukt..... Nu wordt de haan regelmatig opgetild, dan spuit vrouwtje er paars spul op, en ze hopen nog steeds dat de wond ooit geneest, al twijfelen ze er nogal aan.... Maar de haan gaat wel steeds beter lopen, eet en drinkt goed, kraait alleen niet. We houden jullie op de hoogte!

We hebben al heel lang geen muizen meer in huis gehad, maar helaas..... we kregen toch weer bezoek. En ze zijn bijna net zo slim als ik, kijk maar naar de foto. Ze kunnen soms zelfs de muizenval leeg eten zonder kleerscheuren! Helaas voor hen gaat dat niet altijd goed, en nadat er drie hun nek hebben gebroken, lijkt het huis weer muizenvrij.

Baasje heeft in de afgelopen maanden nog stiekem een toilethokje gebouwd, zodat het bezoek een eigen kampeer-badkamer heeft. Uitgerekend toen iedereen weer weg was, vond vrouwtje een superleuke toiletbril, maar als je wil weten hoe die eruit ziet, moet je maar komen kijken. Het is in elk geval een echte TerreFerme-bril, en volgens baasje zit hij lekker!